

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înalopază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”

TRIBUNA

Adevărata sărbătorire
a zilei de 3 Maiu.

(*) Toate națiunile cari țin să fie vrednice de viață și cari văd departe în trecut și departe în viitor pentru a-și pute alcătui și pentru a-și pute menține un prezent cu cinste trăit — se inspiră, se luminează, se înviesăz, se oțlesc din același sfânt izvor de bine: adorațiunea bărbatilor mari, sărbătorirea zilelor neperitoare în istoria lor națională. Cu asemenea ocazii sărbătorii cari drept o binecuvântare dumnezească se repetă din vreme în vreme, popoarele trăesc clipele fericite în cari generații mândre au clădit gloria națională, fără să cruce nimic și fără să se cruțe: liniște, pace, avere, sânge, viață, toate sacrificându-le pentru obștescul bine și pentru fericirea neamului slăvit.

Dar' mulți — multe chipuri de sărbătorire află. Și cei mai mulți, în zilele noastre de scepticism, față cu ori-ce ideale și de entusiasm, față cu tot ce-i materie, nu găsesc — că nu vreau să găsesc — adevărul și singurul chip de vrednică sărbătorire a zilelor mari și a bărbatilor nemuritori ai națiunilor. Nenorocii epigoni, cari vegetează parasitar în sinul popoarelor, consumând toate moștenirile de aur ale trecutului național și neproducând decât disgust și oroare morală, — sau nu sârbbează de loc înălțătoarele aniversare naționale, sau le profanează sărbându-le de formă și de modă, și desmițind prin viață și faptele lor toate principiile frumoase pe cari le declamează sub impresia vre-unui splendid banchet.

Singuri aceia sârbbează cu adevărat momentele eterne de stăluire națională, cari țin să se inspire din ele și de eroii lor și cari confirmă inspirația lor curată prin cel mai puritan cult al ideilor mari ce se sărbătoresc, cult care nu se poate manifesta decât prin o neîntreruptă și consecventă înălțare de fapteuri în spiritul idealilor și oamenilor în amintirea cărora se prăznesc zilele mari naționale.

Sfânta și neuitata zi de 3 Maiu, noi Români de sub coroana Sfântului Stefan trebuie să o adorăm ca pe cea mai luminată zi a trecutului nostru: ziua desleptării noastre naționale. Atunci ne-am desrobât și de tirania vrășmașilor și de tirania întunecului sufletesc și de tirania prejudecăților sociale și de tirania pirotelei deservite a energiei noastre etnice.

Și-am devenit liberi, însă numai pentru a fi sugrumați de nou și earăși înălțuți în cătușele despoției politice. Astăzi, numai formele s'au schimbat — dar' robia în care am gemut veacuri ne stoarce și astăzi vaiete. Așa ne plângem cu toții. Și trebuie că adevărat dacă ne plângem toți...

Da, e adevărat. Robia cărei sîntem supuși astăzi în statul ungar noi Români, echivalează robia noastră dinainte de 1848, firește luând în seamă spiritul timpului de acum: spiritul libertății universale erijate în principiu suveran peste toată lumea civilizată.

Însă altceva nu-i adevărat. Nu-i adevărat că noi am fi cum ar fi să fim: tot atât de hotărâți a zdrobi robia, pe cum erau nemuritorii părinți dela 48... Unde-i astăzi entusiasmul obștesc de atunci?... Unde-i idealismul sublim?... Unde-i decisiunea fermă de-a sacrifica totul pentru neam?... Unde-s adunările strălucite?... Unde-s luferii de atunci?... Unde-s luptele de glorie?... Ce s'a făcut jurământul celor 40.000 de pe „Câmpia Libertății”? Se mai ține?... Toți îl știu?... Ori e uitat?... Ori a devenit cumva — prea intransigent?... Nu voi încerca să asupresc pe nimenea, dar' nici nu voi suferi să ne asuprească nimenea... Eată pasajul cel

mai sublim al sfântului jurământ, cu-vintele cele mai actuale pentru noi... Le înțelegem?... Le urmăm?... În partea întâiu, la tot casul. Oh, cât sîntem noi de blânzi, de buni și de dulci astăzi. — Cum se și asuprim noi pe cineva?... Partea a doua însă — ce s'a făcut ea?... „Nici nu vom suferi să ne asuprească nimenea”... Români, așa facem noi?... Nu suferim să ne asuprească nimenea?... Doamne, de-ar fi adevărat!... De n'am suferi!... De-am face să suferă aceia cari au să ispășească păcate grozave!... Atunci, numai atunci am pute zice fără să încercăm remușcări: da, noi sârbăm cu cinste ziua de 3 Maiu, ideile ei, oamenii ei mari cari ni-i'a dat neamului nostru!...

Sîntem asupriți, o spunem cu toții într'un glas. Dar' ici-colo de abia se mai aude ca de minune cuvântul bărbătesc: nu suferim să ne asuprească nimenea!... Încolo, tăcem, răbdăm, sperăm și desperăm, ba chiar ne învârbim între noi de dragul „păcei”... cu vrășmașii, — ear' la 3 Maiu, sârbăm cum sârbăm, se nu ni-se reproșeze de nu știu care „fanatic”... n'am sârbat... Români! Când vom sârba ziua de 3 Maiu cu adevărat?... Când vom sârba-o în spiritul jurământului: *nici nu vom suferi să ne asuprească nimenea*?!...

Cause avem cu miile. Și totuși, nici un efect?!...

Mesajul de tron.

— La deschiderea delegațiunilor. —

Deschiderea delegațiunilor s'a făcut Sâmbătă, 12 Maiu, la Budapesta; ear' Duminecă delegațiunile au fost primite din partea Monarhului, în palatul regal din Buda. Întăiu delegațiunea austriacă, în numele căreia a vorbit președintele Javorszky, ear' în urmă delegațiunea maghiară, al cărei orator a fost Szilágyi Dezső.

Atât Austriacilor cât și Maghiarilor, Monarhul le-a răspuns cu următorul

Mesaj de tron.

Asigurarea despre devotamentul fidel, auzită adinea-ori, o primesc cu sinceră mulțumită.

În situația politică a monarhiei în cursul celor câteva luni dela ultima sesiune a delegațiunilor nu s'au întemplat schimbări. Raportul intim cu aliații noștri, probat în curs de ani, care cu ocazia vizitei mele recente făcute la M. Sa împăratul german în chip așa de înălțător de inimă se manifestă de nou, altă îmbucurătoare întregire în raporturile excelente, în cari stăm, față cu toate celelalte puteri, precum deosebi în acea continuă concordanță, pe care o susținem cu imperiul rusesc referitor la toate chestiunile ce privesc Orientul apropiat; bazele pe această situație putem nutri încrederea, că binecuvântările păcei se vor manifestă și de aci înainte pe seama monarhiei.

Guvernul meu de război a statuit și în anul acesta numai între marginile celei mai strînse necesități lipsurile sale sportive. Aceste plusuri de cheltuieli parte sînt efluxul votărilor anterioare, parte se refer la experimentele ce au a se face pe terenul armatelor artileriei, precum și la comandări și clădiri de natură ce nu mai suferă aminorare.

Vieața economică a Bosniei și Hercegovinei înaintă pe calea normală a dezvoltării continue și pentru cheltuielile economice ale acestor țări, ca și până acum venitele lor proprii sînt pe deplin suficiente.

Fiind cu deplină încredere în devotamentul patriotic al d-voastre, cu care veți conștănta pentru rezolvirea problemei constituționale a d-voastre, vă salut cordial.

Adevărata eră nouă.

— Articole trimise din afară. —

I.

Aș vrea ca aparența să nu mă amăgească! Și-mi place a crede că de astă-dată nu mă va amăgi. Convingerea aceasta procede din motivul, că ideea, care începe a se arăta pe orizontul nostru politic și care are menirea a aduce o nouă și radicală schimbare în mersul afacerilor noastre politice-naționale, se bazează pe lungul și de triste experiențe din trecut și pe învățăturile, pe cari cu o fatalitate inevitabilă a trebuit să le tragem din triste experiențe ale luptelor noastre, când prea năvalnice, când prea ușuratică, însă pururea prea puțin serioasă și de cele mai de multe ori lipsite de cele mai elementare condiții de aranjament și de tactică.

Aceste lupte mai mult păgubitoare decât folositoare, purtate în numele unui popor întreg, al căror sfârșit era de cele mai de multe ori mulțumirea intereselor individuale ale unei sau a mai multor persoane deodată, și în multe cazuri satisfacerea ambiției și a egoismului celui mai cras a unui om sau a unei fracțiuni ce se credea predestinată de soarte a conduce destinele unui popor sub masca celui mai perfid naționalism; — aceste lupte, dela început „feti mort” reprezentând, au trebuit să ne aducă cu necesitate și siguranță matematică la stadiul unei vieți naționale paralizate în care se găsește azi poporul român dintre Carpați și Tisa.

Nu începe în cadrul unor articole de ziar a descrie luptele politice-naționale ale Românilor din această țară în ultimii trei decenii; și nu putem să le descriem noi, cari am avut nefericirea a trăi în acest restimp, le cunoaștem din proprie intuițiune, fie ca luptători dibaci în rîndul „ultraștilor”, fie ca spectatori circumspecți din tabăra „moderaților”.

La timpul seu istoric imparțial va ave să scoată la lumină temeinica, conștientă, abnegațiunea și sacrificiile, precum și rezultatele obținute din luptele purtate în decursul ultimelor decenii și în forma cunoscută.

Eu deocamdată vreau să mă ocup numai cu prezențele, din cari se poate deduce cu siguranță, că stăm în fața unei idei, care pentru noi nu poate fi decât de bun augur și care capabilă este a schimba din temelii „nezel causal”, dacă-mi este permis a folosi și eu această odioasă expresiune de indulciren; a ne împrieteni cu vederi largi și sănătoase, a ne croi o direcție nouă în mersul aspirațiunilor noastre și a ne conduce pe o cale nouă, ce-i drept — mai puțin netedă, dar' cu atât mai deamănă, mai periculoasă, dar' cu atât mai onorifică a luptelor noastre naționale și politice, cu un cuvânt care ne prevestește o „eră nouă”.

În pragul secolului nou nici nu se putea altcum.

Secolul ce peste câteva luni se încheie a ridicat jugul iobăgiei de pe grumazul poporului român, pentru că s'el înlocuiește cu acela al constituționalismului modern maghiar, fals și nedrept în fond și formă.

Ear' poporul român, inconștiu de propriile sale forțe înăscute, de rigurositatea și tenacitatea proprie firei sale, de importanța numerică, topo-și geografică, de multele jertfe ce a dat și dă și azi în bani și în sânge pentru colțul de țară moștenit dela strămoși, credul, tolerant și înerezut din seamă afară în tot ce-i străin, umilit până la dejosire și imbecil față de tot ce se zice „împărătesc”, a ajuns în țeara aceasta un adevărat cerșitor de milă și de grație prin ușile celor ce și din a sa sudoare se îmbuibă; a răbdât să i-se pună pe grumaz un nou jug, cel mai infam jug al opresiunii și tirăniei moderne în toate formele ei secesioniste, cari au de scop final nimicirea individualității sale etnice.

Cei-ce au oțit cu atențiune ziarele „Tribuna” și „Gazeta Transilvaniei” de pe la finea anului trecut până la numeri cei mai recent, au observat de bună-seamă cu mine împreună o serie de articoli din cari respiră cu totul alt „duh”, articole deosebite în „fond” și în vederi de toate cele publicate până aci.

Din aceste articole se vede clar, că în atmosfera română există curente opuse, cari până acum n'au produs nici o furtună, căci unul este abia în desvoltare, dar' cari cu timpul sînt capabile a sgudu din temelii atmosfera noastră națională.

Nu-mi permite aici nici locul nici timpul să reasum articolele la cari fac alusiune. Îi voi aminti deci în general, ear' cetitorul doritor de a cunoaște întreg cuprinsul lor îi va găsi în ziarele amintite.

La citirea articolelor „Cătră căpitani noștri”, — „Armata”, — „Puncte negre”, — „Milioane” și „În preajma sinoadelor” publicate în „Tribuna” apoi a celor două articole-răspunsuri date anonimului „Mars” la articolul „Cariera militară” din „Gazeta Transilvaniei”, cetitorul trebuie să observe evidenta diferență de idei.

Noi până aci eram obișnuiți a ceti prin ziarele noastre articole tieluite ca la comandă, unul mai mult promiștor decât celalalt, articole cari în durerea și amărăciunea nedreptăților suferite dela niște asiatici pe cari noi i-am primit și găzduit în casa noastră, ne mângăiau cu o apropiată întoarcere spre bine a lucrurilor și cu sanarea tuturor relelor din partea aceluia pentru care moșii noștri de atâtea-ori au sângerat pe câmpul de luptă și paralel cu această mângăiere ne îmbătau cu „loialism”, de „fi-se părea că nu mai departe, dar' ca mîne are să trăsnească din Viena.

Din articolele aci indicate însă transpiră o direcție cu totul nouă, într-o-cât ea până acum n'a fost urmată, deși a fost accentuată de tribunalul din 48 Vasilie Moldovan în scrierea sa despre evenimentele de pe atunci și este mereu accentuată și de venerabilul nostru veteran Axente, în diferiții sei articoli.

Măntuirea noastră prin noi și din propriile noastre puteri. — În aceste cuvinte se reasumă toate articolele indicate mai sus.

Aceasta este nota caracteristică a „erei noue”; aceasta este deviza ei și alta nici n'ar pute fi.

Este timpul supremum, ca să ne deșteptăm din indiferențismul în care am căzut, irelevant, ori de am ajuns aci din vina noastră proprie, ori „bona fide”, fără de vina și conlucrarea noastră.

Lucrurile ce se petrec în internul monarhiei noastre și cari se succed sub ochii noștri, trebuie să deștepte și în noi un dor mai intens de acțiune, pentru-ca evenimentele ce ca mîne se vor desfășura asupra noastră să ne găsească consolidați până în cele mai mici detalieri ale aspirațiunilor noastre, uniți în cugete și în simțiri.

Să nu ne apucăm earăși de critică și de bagatelisări personale. — Să lăsăm istoriei ca ea să-și deie verdictul la timpul seu, dacă periodul de 30 ani din urmă a contribuit și într-o-cât la întărirea elementului etnic românesc, și la afirmarea lui ca popor pe terenul național și politic.

Noi, cari trăim de prezent și cari am avut nefericirea a vedea atâtea desastre în viața noastră politică, și cari am făcut triste experiențe cu o politică nefastă și ne-am putut convinge pe deplin că un popor, care așteaptă ca esistența sa să i-se asigure cum am zice prin un fel de „grăție împărătească”, acela nu de viață, ci de moarte se se pregătească; noi, încă acum până nu e prea târziu, va trebui să o rupem cu prietenia față de „politica tradițională”, și să căutăm a ne întoarce cât mai îngrabă la unicul și nescutit izvor de viață, care singur este capabil a ne da pute-

rile trebuincioase pentru lupta ce trebuie inaugurată și care izvor evident că nu poate fi altul decât „propriile noastre forțe”.

Să studiem pe noi înșine și toate forțele și aptitudinile noastre, cu toate avantajele și dezavantajele lor, să o facem aceasta pentru-ca să învețăm a cunoaștem mai bine, căci învețăm a cunoaștem, și vom ajunge curînd a înțelege câtă putere și tărie residă în noi.

Vom ajunge a înțelege, că de mari și multe sînt forțele noastre, dar' în același timp că de neglese și neexploatate sînt ele din partea noastră.

Neglese pentru-că nu le cunoaștem pe deplin și neexploatate pentru-că chiar și într-o-cât le cunoaștem, nu ne folosim de ele, căci convine mai mult comodității noastre a „cerși grafie” și a aștepta în „tăcerea”, se ne cadă mura 'n gură, decât a face ca, prin luptă desperată, să se cîntărească toți aceia, cari „manu propria” au subscris și sigilat moartea și nimicirea anui popor, care prin sângele fiilor sei a contribuit de atâtea-ori la înălțarea și la viața împăratilor sei.

Din Turda.

— Proces de agitație. —

— 12 Maiu n.

Ieri în 11 s'a pertractat înaintea tribunalului din Turda un sensațional proces de agitație.

Substratul acuzei e următorul: Dl Nicolae Rusu, proprietar în Poiana, un bun Român, care a mai fost judecat la câteva luni temniță de stat tot în acuze naționale, la denunțarea unor netrebnci Români din Poiana a fost pus sub ucasă, mai întâiu pentru *lesa majestăte*, care mai apoi, în urma unui deciz al tablei s'a redus la un simplu delict în contra religiei, pentru-că în anii trecuți în ziua de 18 Aug. după sfârșitul lituriei ar fi strigat cătră preotul că de ce pune „fleadura” de stindard pe școală și pe biserică, căci doară noi nu avem nimic cu niște regi păgâni.

Din toată denunțarea asta perversă a celor 3 Români slabi, anume: Tereban Todor, Florea Todor și Ioan Rusu, de present învețator în Frata, numai atîta e drept, că în ziua Împăratului după sfârșitul lituriei anunțând popa că peste 2 zile, adică în 20 Aug. e ziua Sfântului Stefan, o sărbătoare impusă prin lege, dl Rusu a zis:

„Așadar de aceea e flamura (și nu „fleadura” cum au denunțat-o cei trei perduți) pe biserică și școală? Nici nu știu de ce să sârbăm noi pe regele acela care n'are alt merit decât că i-a făcut creștini pe Ungurii păgâni. Noi Români am fost creștini și atunci și nu el ne-a încreștinat.”

Pertractarea.

Pertractarea de ieri a avut multe momente interesante. Așa trebuie să opinăm că martorii cei mai mulți, șaporesc din sat, s'au purtat destul de bine, depunând fasiluni conform adevărului și favorabile acuzatului.

Denunțanții Tereban Todori și Florea Todori și-au susținut însoarea și la pertractare și minunea minunilor, tribunalul a preterat fasilunile unanim ale martorilor favorabili și a jurat pe cei doi denunțanți, pe lângă tot protestul harnicului apărător Dr. Eugen Pădăcean, care i-a redus pe cei doi denunțanți la adevărata lor valoare, scoțînd în relief motivele urite ale denunțării lor: *adecă ura personală și setea de răzbunare*.

Urmasul lui grof Lázár.

Așa se vede, că pilda celebrului grof dela Alba-Iulia a aflat un vrednic urmaș în persoana mititelului subprocuror, care nu a putut scăpa ocașia binevenită pentru a-și câștiga merite patriotice și a-și netezi drumul spre înaintarea prin atacarea națiunei române.

Vezi Doamne, „grozavul” procuror-șă s'a demis să ne dea lecții de patriotism și să ne acuze de nerecunoștință față de patrie. E un Maghiar neaș de altcum d-lui; îl chiamă „Budowski”.

Apărarea.

Pe cât a fost de grozavă în felul ei și de „provocător” politică finuta procurorului, pe atât de deamănă și de calmă a fost apărarea dlui Dr. Pădăcean. I-a

decarat dintru început procurorului, că în politisări nu se va demite cu d-lui, tocmai în aula justiției, ci mai virtos și lui îi aduce aminte de cuvintele lui Taar Lörin din revista „Hét”, care se plânge că procurorii fac din toate politică din pur șteberism în loc să se țină de a reprezenta numai punctul de vedere pur juridic.

Încolo a zdrobit argumentele debile a le acusei și a cerut absolvirea.

Acusa.

Aspră și neașteptată sentință a vestit tribunalul, care s'a basat mai mult pe motive psihologice și de oarecare preocupare față de ținuta bărbătească românească de până acum a dlui Rusu, decât pe dovezi pozitive. A fost condamnat la patru luni temniță ordinară, 100 fl. amendă în bani și speșele de proces.

Vă puteți bucura, suflați josișe și denunțați vrednici de tot disprețul oamenilor de bine, căci v'ați ajuns scopul dorit.

Români din Poiana, vă feriți de societatea lui Tereban Todor, Florea Todor și Ioan Rusu, căci s'au făcut vrednici de disprețul nostru al tuturor.

Raportor.

Din comitate.

Congregația comitatului Caras-Severin.

Lugoj, 12 Maiu n.

Congregația ordinară a comitatului Caras-Severin s'a ținut în 9 l. c. A fost mai bine cercetată de membrii români ca și de altă dată, dar și cauzele au fost de interes mai mare și lupta bărbăților nostri deamă.

Estă detaliurile:

După deschiderea ședinței dl general în pens. *Grenzenstein* propune, ca congregația să se exprime durerea pentru încetarea din viață a pictorului *M. Munkácsy*, care ca Ungur a făcut fală neamului și patriei. Membrul *C. Brediceanu* aderă la propunere, și fiindcă *Munkácsy* a fost de origine German, dar fiu al patriei, — se înveșeam că precum și pe alte terene, chiar pe câmpul de luptă, bărbai ai patriei, deși din naștere neunguri au făcut fală și au dus la mărirea patrii noastre, — se înveșeam din acest fapt a deschide tuturor fiilor patriei toate terenele, ca cu atât mai sigur să se poată valida orice talent.

Tot dl *Brediceanu* interpelează în cauza *inundării „Sacatiței”* dintre comunele *Hodoș* și *Boldur* și a riului din comuna *Bania*, cari regulări de apă de un șir de ani se tot trăgănează și nu se mai termină, dar inundările din an în an nimesc toate sementurile. Până când se mai țină aceste stări dănuoase? Ori interesul unor proprietari, sau unui mare proprietar se pune mai presus decât interesul populației din mai multe comune? Sau poate pentru că locuitorii comunelor interesate sunt *Români băștinași*, ear' proprietari aveniți neromâni? Insist pe lângă încetarea acestei stări de lucru, căci poporul în desperare sa — abia se mai poate reține dela pasul de a-și face singur dreptate, — dacă nu află scutire unde ar trebui să o afle.

Viceșpanul Fialka răspunde, că regularea *Sacatiței* o va termina în 30 l. c. eară despre regularea riului din *Bania* se va informa și va dispune tot ce e de lipsă, pentru finalizarea cauzei pe lângă apărarea intereselor locuitorilor din acea comună.

Membrul *Dr. Isidor Pop*, interpelează în chestia cum se întâmplă aruncul și manipularea dărei directe în di-

feritele părți ale comitatului și prin casuri concrete arată scandalosoase abuzuri, ce se comit îndeosebi față de populația rurală.

Dl *Chovan Zsigmond*, preot luteran, într-o vorbire nouă foarte favorabilă, arată meniunea și însemnătatea școalelor confessionale și desavantajul în care sunt față de ele școalele de stat, cari nu pun pond pe alta decât pe studiul limbii maghiare, pe când cultivarea intelectului și bunului simț este total neglijată, ear' religia e cu totul ignorată din ele. Arată că de superioare sunt școalele confessionale în împlinirea misiunii lor față de cele de stat.

La raportul vicecomitelui:

Dr. Dobrin după aceea *Brediceanu* descrie cu colori vii deplorabila stare materială a poporului și reclamă:

a) ca execuțiile de dare să se sisteze până la toamnă, fiindcă banii se capătă cu greu în urmarea relațiilor estera ordinare desavantajose ale prezentului, ear' acum primăvara populația eminamente rurală n'are de unde și pe ce să câștige ceva, nici chiar pentru acoperirea lipsei casnice;

b) solicită terminarea cât mai grabnică a desființării comuniunilor din fostul conf. militar, căci după legea nouă de execuție nefiind în cartea fundură separată averea unuia dintre membri de cătră averea celorlalți din comună, chiar și numai pentru datoria unuia dintre membri se vinde averea tuturor și rămân pe stradă familii întregi. Cine a adus această lege a deschis ușa cămătarilor și speculanților, ca să se îmbogățească iute, ruinând repede poporul dela sate. Aici se vede ce distanță mare există între popor, dorințele și lipsele lui și între legistiorii impuși de guvern din alte părți ale țerei, sau fără simț și nepricepuți și incapabili de a aprecia cerințele de bunăstare și de întărire ale poporului, căci numai așa se poate explica legiferarea de dispoziții cu deservire dănuoase și nimicitoare pentru popor. Vorbitorul atrage atențiunea vicecomitelui și aprobat de întreaga congregație cere remediarea acestui rău.

La votarea 1%, pentru îmbunătățirea dotărilor ofițierilor comitatensii tot numai vorbitorii partidului nostru național iau parte, și anume:

Dl *Dr. George Dobrin*: În principiu se alătură la propunerea comitetului permanent și e de părere, că pe deoparte munca peste măsură grea, pe de altă parte, că această dotațiune e singurul izvor de traiu pentru ofițier, fiind azi ofițiu nu ca mai nainte „nobile officium” și fiindcă eshauriază toată puterea de muncă și toată activitatea ofițierului; votează însă acest 1%, numai pe un scurt timp și face propunerea, ca vicecomitele să recerce înaltul guvern, ca acest 1%, de aci înainte să-l acopere tot din vistieria statului, pentru că azi ofițierii municipali sunt aproape exclusiv ofițieri ai statului; statul pune din ce în ce mai multe sarcini pe umerii lor, pe când numărul afacerilor strict municipale e dispărut față de acestea și nu absoarbe nici a zecea parte din activitatea ofițierului, care prin nefericita idee a concentrării puterii executive și administrative în mâinile guvernului, a devenit adevăratul sclav al statului; deci equitatea pretinde, ca earăși statul să-l dozeze în mod convenient.

Dl *Dr. Isidor Pop* vorbește la aceeași chestie și arată, cum ofițierii de azi lucră mai numai pentru ochii lunei, ear' nu în merit, sporind numai numărul resoluțiilor lor, deci în mare parte superficialitatea lor proprie, precum și lipsa de cunoștință a împrejurărilor locale și a cunoștinței de limbă și datini e cauza principală a aglomerării lucrului. Și pe lângă motivele aduse de dl *Dr. George Dobrin* numai cu greu votează și amendamentul propus de dl *Dobrin*.

Urmează propunerea dlui *C. Brediceanu* referitoare la revocarea ordinațiilor ministeriale, prin cari s'a desființat partidul nostru național.

Protonotarul *Issekutz* după ce a citit propunerea în chestiune în întreg cuprinsul ei, dă cetire păreri comitetului permanent, care propune, ca asupra acestei propuneri să se treacă la ordinea zilei din motivul binecunoscut, că după articolul 1868: 44 despre egala îndreptățire a naționalităților: fiecare cetățean din Ungaria e membru al națiunii indivizibile maghiare, ergo grupări după naționalitate, dela cari sunt eschiși cetățenii, cari se țin de altă naționalitate, nu se pot admite.

Propunătorul *C. Brediceanu* zice: N'am vrut ca prin propunerea mea să provoc o discuție asupra politicii naționaliste române și mă mir că stăpânitorii prin comitetul permanent, respective prin motivarea propunerii sale mă provoacă la o discuție în această direcțiune. Ei bine. Comitetul permanent în loc de a se ocupa cu cauza, motorul și argumentele înșirate pe lângă propunerea mea, tace, pentru că nu le poate înfrânge; și totuși ca să zică ceva și când nu mai poate zice nimic dela sine, dă drumul fonografului și din acela auzim glasul despotice, scrijitură intolerantă și resonarea cinică a lui *Bánffy* de tristă memorie. Căci el și sateliții lui așa au resonat când au făcut întâia ordinațiune comunicată comitetului partidului național, că îi displace activitatea aceluia și pe baza acestei ordinațiuni a adus a doua ordinațiune, prin care a disolvat comitetul și partidul național român și a inventat monstruositatea de transgresiune. E o stupiditate a face din §. 1 al legii de naționalitate, deducțiunea, că prin crearea națiunii politice maghiare a încetat dreptul de existență a naționalităților, căci aceasta nu e pusă în lege și dacă titlul și țința legii e egala îndreptățire a naționalităților, atunci se recunoaște îndreptățirea naționalităților de a exista și pe viitor, a căror egalitate o regulează însăși legea pentru viitor.

Când s'au pus la 1848 bazele constituțiunii, s'a purces din principiu, că dela acele straturi ale cetățenilor (nobilimea) până aci singure înzestrate cu drepturi politice să nu se ia nimic, ca să se dea iobăgimeii până aci lipsită de drepturile politice; ci s'a ridicat la drepturi politice și iobagul, cari drepturi le-a avut până aci numai nobilimea.

De acest principiu, ca basă a legilor fundamentale au fost condusi și legistiorii dela anul 1868, când au creat §-ul 1 din legea art. 44, — voind a ridica și a da și naționalităților, respective cetățenilor nemaghiari tot acele drepturi, tot acele favoruri politice ca și Ungurilor. Așa a raționat *Dedk și Eötvös* la 1868, căroră nu li-a fost cunoscută ideea de stat maghiar nici maghiarizarea, nici unificarea tuturor popoarelor, a diferitelor naționalități. *Bántty* însă și sateliții lui, cari propagă cel mai cras șovinism și cel mai crud despotism pentru ideea de stat maghiar unitar, declară în organul seu, în modul cel mai brutal, că el înțelege șovinismul așa: „*Ungaria e un pat, Ungurul e stăpân asupră-i, naționalitățile sunt stelnje și fiindcă nimeni nu lasă bucurios să-i se sugă sângele și să fie înfestat de insectele necurăteniei, bine înțeles, că stăpânul patului, Ungurul, e în legitimă apărare, când fără milă caută să strpească stelnjele, naționalitățile*”. Pe cel-ce astmud rezonază, cel-ce asemenea simpre tiranică profesază față de concetățenii sei, noi de dușman de moarte îl putem ține, dar' de concetățean, nu.

Și când d-voastră, vă identificați cu ideile unui politician halucinator, mă simt dispensat a mai reflecta la argumentul, pentru care propuneți trecerea la ordinea zilei asupra propunerii mele.

Noi favoruri separate nu așteptăm; dar' protestăm în contra măsurilor excepționale luate în contra poporului român și a unicului seu partid și dacă mai există în d-voastră o schimbare de iubire pentru libertățile publice, vă rog să primiți propunerea mea.

Franz Suttag, inspector de școale în pensiune: După terminarea prea frumoasei vorbiri a dlui *Brediceanu* am stat un moment în nedumerire sub adăncă impresie ce a făcut-o aceasta, cu atât mai virtos, că față de d-sa în totdeauna, de când 'mi-a fost elev și până acum, am simțit-o deosebită simpatie, care acum s'a potențat, căci ved înaintea mea stând un copil blăjin, cu un bărbat erudit, un bărbat cu multă știință și însuflețire, și dacă ar exista între noi aceleași relațiuni de odinioară, i-a zice: Coriolane, la ce lucru te-ai angajat, las-o mai cu letea, prea ești înfocat și alte... Azi însă n'o pot face aceasta, deci voiu căuta să-l conving cu puterea argumentelor:

Căci ce cere dl *Brediceanu* în propunerea sa?

Lucru nu mai mic decât acela, ca noi să aderăm și să contribuim, ca să se reînfințeze, ca din nou să se scoată la viață acel, care în primul punct al programului seu a pus stărbirea și respective nimicirea. La aceasta eu ca bun patriot nu pot adera, mă mă ierte dl *Brediceanu*.

Eu de 50 de ani trăiesc și lucru aici între Români.

Ved că există și prosperează, cum deci se pot plânge de apăsare? Mama comună grijește de toți deopotrivă. Tocmai pe terenul instrucțiunii, unde am funcționat întreaga viață, am observat ce bine le merge, cum progresează și m'am convins, că nu există în țeara asta lată nici o confesiune, care s'ar bucura de atăta libertate, de o autonomie atât de perfectă, ca tocmai biserica și școala românească! Nu sunt apăsări Românilor, ci din contră prea desmerdați din partea statului, și de aceea au devenit pretensivi fără hotar (!). Se alătură la propunerea comitetului permanent.

(Va urma).

Revistă esternă.

De-ale rășbotului.

Se anunță, că *Roberts*, acum după ce a cuprins și *Kroonstadt*-ul va declara statul Orange de anectat la posesiunile coloniale engleze din sudul Africei.

Ministrul coloniilor *Chamberlain* a rostit în 11 l. c. un discurs în Birmingham, în care între altele a schițat planul, ce-l are Anglia față de republicele bure.

Guvernul — a zis *Chamberlain* — nu e aplicat a mai recunoaște independența celor două republici. Teritoriul lor trebuie să ajungă sub stăpânirea reginei Angliei. Libertatea personală va fi respectată. După rășboiu se va introduce administrație militară, apoi îndată-ce va fi posibil cele două republici vor fi anectate la coloniile Angliei, cu autonomie proprie.

Răscoală în Spania.

Nefericita Spanie, după ce 'și-a perdut în rășboiul cu Americanii cele mai frumoase colonii, acum e bătută de răscoală. În Spania răscoalele sunt dese, de oare-ce sunt atâtea parte de tendenții la tron, parte de republicani sau de socialiști și anarhiști. Precum știm, în fruntea guvernului e acum conservativul *Silvela*. Opoziția a pretins reducerea armatei, ca să dispară deficitul din buget, dar' *Silvela* nu s'a învoit, temându-se că tronul va

fi răsturnat de socialiști. Astfel ministrul de finanțe, *Villaverde*, a pus dări nouă pe fabrici, pe comercianți și industriași. Aceștia au denegat plățirea și au provocat poporul la rezistență. Aceasta e cauza răscoalei, care a devenit sângeroasă. Guvernul a proclamat starea de asediu nu numai în Valencia și Barcelona, ci în toate patru provinciile catalaunice. Se zice, că guvernul e informat, că răscoala e atârnată de Carliști.

Din toată lumea.

Rusia și Muntenegru.

Guvernul rusesc a urcat suma, ce o da ca ajutor anual Muntenegrului, dela 70 la 360 mii de ruble. Astfel lui *Nichita* 'i-s'a făcut posibil a-și echipa 4 batalioane de pedestri și a le ține ca oaste stabilă.

Din Filipine.

„Frankf. Ztg.” e informat din New-York, că o conspirațiune s'a descoperit la Manila. O sută de persoane, printre cari mai mulți funcționari, au fost arestate.

Lupta între Americani și Filipinieni continuă.

Treimii de Filipinieni au luat Bulan, lângă Luzon, cu asalt și au măcelărit garnisoana americană.

Chestiuni bisericesti.

Salarisarea preoților.

Archid. Blajului, Maiu 1900.
(Urmare).

Ar fi cu atât mai trist și mai dureros, cu cât alte națiuni pentru scopuri mult mai inferioare și neînsemnate în însuflețirea lor pun anume cutii în toate cornurile stradelor în cari trecătorii își aruncă obolul lor. Dușmanii neamului românesc ar trebui convinși odată, că națiunea română, dacă nu are conți, baroni și grofi (scăpătați), are totuși boieri și matroane române, cari unul sau una singură e în stare o chestie cât de mare să o rezolveze în mod îndestulitor odată pentru totdeauna. Ar trebui convinși, că nici națiunea noastră nu e lipsită de oameni cu dare de mână, ba chiar și cu de aceea, asupra cărora Dumnezeu 'și-a versat în abundență darurile sale, numai voință să fie.

Aceste puține cuvinte am crezut de cuviință a le exprima în interesul acestei chestiuni în general.

Și acum să revin asupra altor lucruri, cari privesc mai deaproape numai biserica noastră greco-catolică. Și aici mă dispensează în mare măsură autorul articolelor: „În preajma sinoadelor” din nr.ii 58, 59 și 60 al „Tribunei” din a. c.

Deși autorul e greco-oriental, dar' situațiunea bisericească descrisă de dînsul seamănă cu situațiunea bisericească noastre greco-catolice ca ou cu ou.

În adevăr întocmai de aceleași neajunsuri suferă și biserica noastră și mai ales de cele espuse în cele 10 puncte ale nrului 59, și de aceleași reforme ar avea lipsă și biserica noastră gr.-catolică, cu acea deosebire, că multe din cele ce autorul le exprimă numai ca temere pentru biserica sa, în biserica noastră au devenit fapt împlinit.

Aș putea produce multe casuri, cari nu ar mai lăsa nici umbră de dubietate, dar' sper că 'mi-se va da ocaziune a le tracta toate pe rând până-ce se va face lumină deplină. Acum mă mărginesc a vorbi numai în o singură chestiune mai de actualitate, în cea a ajutorului de stat.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Blăstemul gloriei.

— Traducere. —

(Urmare și fine).

Și fantasia lui îi zăgrăvi întreagă seara aceea în colorile cele mai atrăgătoare. Sora cea frumoasă a lui *Claider*, a cărei zi onomastică era, poartă o hainuță albă. Mai sunt acolo și alte fețe fețe și copilași. Se joacă, glumesc, joacă. Nici unul din ei nu se gândește de a se distinge în ceva, de a se face renumit.

Măne! — Va urca el estrada, palid, obosit, cu durerea în piept, de care nimeni nu-i pasă. Totuși după ce s'a distins, atunci va fi și mai rău. Atunci 'l-ar purta pe la serate și concerte în deosebite orașe, cel puțin așa credea tată-seu, care visa de așa ceva, și el va fi încatenat de violină.

Gândindu-se la violină 'i-se potențară ura și disgustul cătră ea. O, violina aceasta! Ea 'i-a răpit totul, de ce se bucurau alți copii! La început o iubia de bună-seamă, dar' acum, când îl torturează mai până la moarte, 'i-se părea neaferibilă și o uria. Simțea o deosebită plăcere și numai la singura gândire, că ar fi posibil să o sfărme toată bucățele.

Mitja își deschise ochii, își înturnă capul spre partea unde era violina și o privi crunt. Întinerul odăi nu-l împedea de a vedea violina, teribila violină. 'I-se pără că privește statura unei ființe vii, a unei ființe rele, care 'și-a pus în cap să-l tortureze de moarte acum până-și numai copil.

Adormi. Icoane neplăcute-i reprezentau visurile cele grele. El văzu o violină colosală cu un cap de tigru întinzându-se spre el. Gura bestiei era căscată, cerca să-l sfirtece. Într'aceea-i apără propria lui violină, imaginea visului par'că era crescută din pieptul lui. Zădărnice erau încercările lui de a se elibera de ea. Ea devenise un membru al corpului lui, ca o mână bună-oară, ca un picior, ori ca capul. Și el vrea să iee parte la jocurile copiilor și al fetițelor, cari se jucasu în odaia laterală în haine de sərbătoare, dar' nu pută, că violina e înscăcută în el. Atunci îl conduse Anton Iegoryci pe estradă. Sala e îndesată de public, dame elegante și bărbai respectabili. Anton Iegoryci stă la spatele lui și 'i șoptește ceva la ureche:

— Cântă, Mitja, dar' așa, cât poți să se uimească. Atunci ești renumit, și atunci vom ave și bani.

Nu, el însă nu voește să cânte, nu voește renume nici bani, numai libertatea o vrea el, de a trăi ca alți copii, de a se juca, de a sări, de a rida.

— Cântă, — îi mai șopti odată Anton Iegoryci, — cântă dragutule!

— Nu, nu voiu, nu voiu! — Totuși voiu arăta ceva!

Și el apucă cu amândouă mâinile violina cea înscăcută în piept și o smulse de acolo, dar' împreună cu o parte a corpului. Din pieptul lui isvoriau torrente de sânge, publicul aplauda, striga:

— Bravo! bravo!

Mai mult aplauda însă Anton Iegoryci, a cărui față strălucea de bucurie și îndestulare. Dar' repede apără pe scenă Onkel și striga:

— Eu sunt, care 'l-am făcut așa un artist! Renumele lui e renumele meu.

— Ba nu, — răspunde Anton Iegoryci, — renumele lui îmi aparține mie! Mie, mie!

Ei se certau într'olaltă, dar' nimeni nu observă că Mitja într'acestea sângera, moare.

Mitja se deșteaptă acum și se pipăie pe piept, care într'adevăr îl durea ne-suportabil. Se omizia de ziua. Primul cuget ce-i veni în minte, era: Azi e serata publică!

— Succes, aplaudări generale, învitări, serate, concerte, — dar' violina la tine până la nebutie, până la stoarcerea tuturor puterilor.

Și deodată 'l apucă disperarea. Vieța-i apăsă ca o închisoare strimță, întuneată. Violina aceasta-i instrumentul de tortură, care-l maltratează; Anton Iegoryci și Onkel sunt vigili închi-

sorei, sunt găzii, cari veghiază peste toate respirațiile lui. El își întoarse capul spre ușă și ascultă cu inima împetrită. Bat șapte ore. După o jumătate de oră va intra păzitorul închisorei și ear' se începe eterna, monotona violină, fără întrerupere, fără sfirșit, pentru un renume oare-care.

Mitja se ridică și 'și înlește dinții în buze, de-i sângera.

— Așteaptă numai, vigile, așteaptă, 'ți-o aduce eu renume.

E palid ca păretele, ochii-i sunt inundați în lacrimi, corpul lui cel sec tot tremură ca de friguri. El are numai un cuget.

— Trebuie grăbit, că după o jumătate de oră apare păzitorul, vigiliul închisorei.

— Și el se grăbește. Cu mâna tremurătoare legă brăul lui cel de piele de cuiul, în care-i era ștergarul, și făc un lanț.

Apoi stătu ca o secundă nemișcat. După aceea își făcu cruce sigur și cucernic. Lacrimi mari ca bobul rului povoiu pe obraz la vale, atăta-l durea ceva de tare, atât de dureros îl striga cineva. De bună-seamă muma sa ori sorioarele? Dar' îndată vine vigiliul, nu trebuie perdută nici o secundă.

Își mai face câteva cruci, închide ochii și 'și aruncă lațul în grumazi.

În aceea zi, la orele zece de dimineață, vine spre conservator o muieră în fuga mare. Părul seu era sbulit, și cu toate-că era ger mare, purta o haină ușorică. Ea plânge, își frânge mâinile, dar' nu poate da nici o explicare. O conduseră la doctor.

După o jumătate de oră întreg conservatorul era consternat. Înfricoșată noutate sbura din gură n gură. Damele plângeau, unele din ele chiar amețiră.

În ziua următoare petrecură toți elevii conservatorului pe Mitja Spiridonov la ultimul repaus. Băieții-i duseră sicriul. Aci fu și muma sa ruptă de durere, și sorioarele, numai Anton Iegoryci lipsia. Pe el au trebuit să-l transpoarte în spital, de oare-ce începuse să joace și să sară pe lângă coșciugul lui Mitja.

De I. P. Reganul.

CÂNTECE VOINICEȘTI.

XLIX.

Murășan*) cu gubă sură
Ziua bea și noaptea fură,
Ziua bea și cheltuește
Noaptea fură și plătește.

Din Reteag.

*) Murășeni le zic la Marmățieni, ei poartă gube (săric).

I. P. M.

Ori-și-ce aș scrie eu în această du-
roasă și totodată odioasă chestiune,
și ori-și-cât de mult s'a scris și se scrie
și acum din partea multora, totuși ni-
mic, absolut nimic nu vorbește și nu
poate vorbi atât de elocuent și publicat
cel mare nu va pute fi deplin orientat
până ce nu va celi consemnarea preo-
ților greco-catolici împărtașiți din sub-
siidiul erarial pe anul 1899 în sumă de
46.320 fl. v. a.

Din lista aceasta nime nici-odată
nu va fi în stare să-și mai cunoască
colegii, să mai poată ști, care cine-i,
cum îl cheamă și de unde-i? În cei
3 ani din urmă cel puțin li-s'a tipărit îm-
părtașiților românești numele și comuna
în cari funcționează, acum însă i-a
schimonosit — pe cum și merită — în
ungurește.

După-ce va celi ori-și-cine această
consemnare rușinoasă, dacă nu-i va
veni în minte alt termin mai potrivit
pentru-ca să o boteze, de sigur va nu-
mă o termometru, care arată pe unul
fiecăr preot după suma, cu care a fost
împărtașit, până la ce grad de patrio-
tism unguresc a ajuns, și barometru,
care arată în ce măsură s'a împăcat sau
chiar a îmbrățșat scintila idee de stat
— unitar-național-aghiur. Pe lângă
alte multe motive această se poate vedea
și din categoriile cuvinte ale „Unirei”
din nr. 15 a. c. unde se zice: „Impotri-
va nedreptei împărțiri a ajutorului de stat
am primit spre publicare mai multe scri-
sori. Nu publicăm însă nici una. Noi
ne-am spus cuvântul. Nu mai vrem să
ni-se zică, ca anul trecut, că agităm pe
această temă. Preoții se cunosc unul
pe celălalt și fiecare știe să judece, dacă
în atare cas s'a dat ajutor ori s'au
răsplătit servicii.

Mărturisesc, că m'am așteptat și
eram chiar sigur, că nu numai o per-
soană mult mai competentă decât mine,
ci mulți alții vor putea peana în mână,
ca să trageți din toate punctele de ve-
dere această chestiune importantă, care
a devenit o adevărată plagă pentru bi-
serica noastră gr-catolică și o cangrenă
periculoasă pe corpul preoției noastre,
dar m'am îngelat amar.

(Va urma).

Din cronica veacului XIX.

— Date memorabile. —

14 Maiu.

1891. Hotărârile conferinței naționale din
Sibiu. — Programul partidului național român
din Transilvania și Ungaria.

1899. Alegerea lui Iosif Goldiș de episcop
la Arad.

15 Maiu.

1838. * Nic. Grigorescu, vestit pictor în
București.

1847. † Dan. O'Connell, șeful Irlandezilor.

1848. Marea adunare națională din
„Câmpul libertății” de la Blaj.

1891. „Fundatiunea universitară Carol
I.” din București. (200 mii de lei).

1898. Ungurii atacă casa lui Axente Se-
veru, în Brașov.

16 Maiu.

1848. Iellacici provoacă pe Sârbi să se
înmarmeze contra Maghiarilor. — Raiciaci arde în
piața Carlovjului provocarea lui Csernovici.

1849. Hatvani se hotărăște să atace a
doua-oară Abrudul. O comitate armată rusești
intră în Abrudul. În comitatul Arva, sub con-
ducerea generalului Șas.

Cronica zilei.

Sibiu, 15 Maiu n. 1900

Memento. 17 Maiu: Despărțământul Ora-
vița al reu. inv. gr-or., ad. gen. în Ciova-
montană.

19 Maiu: Concurs de medie în cercul
Agris, pretura Nădăș (Nădasmetin, Cluj).

20 Maiu: Desp. Alba-Iulia al reuniunii
inv. gr-cat. ad. gen. în Benic. — Desp. Făgăraș
al reu. inv. gr-cat. ad. gen. în Cincul-mare. —
Producțiune teatrală în Cincul-mare. — Ad.
constituantă a „Transilvaniei” reu. pentru va-
lorisarea poamelor, în Deva.

Fapte creștinești. Dimitrie Cio-
loca, student în filosofie la universita-
tea din Cernăuți, a donat bisericii gr-or.
din comuna sa natală Șipet un serafim
foarte frumos pictat și aurit. Stăpînirea
s'a făcut în ziua de Săngiorgiu prin
preotul Teodor Cioloca.

† Stefan Iozon, învățător pensio-
nat, a înecot din viață Duminecă (13
Maiu) în etate de 45 ani. Înmemntă-
rea i-s'a făcut azi în cimiterul gr-cat.
din Blaj. Îl deplânge soția Elisa n. Pop,
fiii Iulian, Valeriu, Emil și Alexandru,
frății Maria, Nicolae, Iosif și Ioan,
cumnății Dr. Alexandru Pop, Florian
Pop, George Grozea, Camila Pop n.
Nistor, Maria Pop și Maria Grozea
n. Pop.

Omorul din Zorlențul-mare. Re-
feritor la crima despre care dăserăm
știre în numărul 85 al ziarului nostru
ni-se scrie, că acela s'a întâmplat nu în
Zorlențul-mare, ci în Brebul, o comună
vecină cu Zorlențul.

Maia în Bungard. Pompierii din
Bungard invită la maiatul reuniunii
lor, ce se va ține în 20 Maiu st. n. în pă-
durea comunală. Pentru scutire în cas
de timp nefavorabil s'a făcut dispoziție.
Plecarea din comună va fi la 10 ore
a. m. în corpore. Intrarea: de persoană
60 bani, de familie 1 coroană; pompierii
40 bani, în favorul fondul Reuniunii
pompierilor.

Iubileul universității din Buda-
pesta. Alaltăieri (Duminecă) și-a sâr-
bat universitatea din Budapesta aniversa-
lul de 120 ani dela înființarea sa. Cu
această ocazie s'a făcut și inaugurarea ari-
pilor noi la palatul universității și s'au
distribuit premii pentru temele de con-
curs publicate din partea celor patru fa-
cultăți (teme de acestea se publică la
finea fiecărui an școlar). Au fost pre-
miat: la facultatea teologică 3 înși, la
cea juridică 15, la medicină 19, între
cari 3 domnișoare (Szendé Ida Gener-
sich Margit și Königsberg Lea), la filoso-
fie 7 înși. Nume românești nu vedem
de loc în lista celor premiați. Singur
între premiați facultății filosofice sună
românește „Sindelar” József; acesta însă
a bună-seamă e Armean.

România la congresul istoric ce
se va ține vara aceasta la Paris, va fi
reprezentată prin profesorii universi-
tari V. A. Urechid și A. D. Xenopol.

Impetuosită evreiască. O tele-
gramă din Viena spune, că „societatea
ebraică din Londra invită guvernul en-
glez să facă apel la Europa, cu privire
la tratamentul Evreilor din România,
cerând, ca România conform tractatului
din Berlin să acorde Evreilor toate
drepturile cetățenești.”

Săracă România! Ești stoarsă de
liflele păgâne cum stoarcă lipoarea
sângele din corpul de care se acapă, și
totuși tu atacată!

Profesorii confesionali scutiți de
dare comunală. Este știut, că profes-
orii de stat nu sunt obligați a solvi
dări comunale. Pe baza acestui favor
profesorii protestanți dela școalele din
Dobrița au cerut și ei a fi scutiți de
darea comunală. Magistratul a făcut
propunere negativă, dar comisiunea
administrativă arătând că i-a liberat de
deobligațiune arătând, pe motivul, că
profesorii confesionali îndeplinesc aceeași
muncă culturală, ca și cei de stat. Astfel
pe viitor nu vor mai plăti arunc
comunal și nici dare de drum.

Carte funduare în Buziaș. În nrul de
Sămbătă al foii oficiale se publică un rescript
al ministrului de justiție, prin care judecătoria
cercuală din Buziaș e investită cu competență
de drept în cauza de carte funduare începând
cu 1 August a. c.

Sfinții Ungurilor. Sînt în călin-
darul gregorian trei sfinți, Pancrație
Servas și Bonifaț, a căror amintire se
sărbăz în 12, 13 și 14 Maiu. Acești
sfinți se numesc în graiul popular „fa-
gyos szentek”, pentru-că totdeauna aduc
timp rece, împreună pe alocurea cu înghe-
țuri, cari foarte adese-ori cauzează pagube
enorme. Anul acesta încă a adus timp
rece și ger pe zilele acestor sfinți de-
gerători. În Sibiu prin multe birouri
și restaurante s'a făcut foc, pe stradă
paltoanele de iarnă erau în majoritate,
ear la câmp vegetația a simțit foarte
mult schimbarea subită a temperaturii.
La muni a fost ger cum se cade; astfel
prin Bihor a nins ca iarna; în Cașovia,
Eperjes, Késmárk, Oradea-mare și Cluj
plantațiile și vileaua degerate multe
locuri.

Rectorul universității din Viena și-a
dat Sămbătă dimisia, din cauză că senatul
universitar era de altă părere în afacerea turbură-
rilor studentiești.

Din cauza boalelor contagioase
ministrul de agricultură a restrîns es-
portul de vite cornute și rimători în Au-
stria, dispunând că vitele și rimătorii
destinați a fi esportați în Austria au
să fie provăzute cu pas în care se fie
indicat că în locul provenienței și în
ținuturile învecinate în timp de 40 zile
înainte de terminul esportării nu a fost
nici o boală de vite. Dacă la asemenea
vite se constată vre-o boală la stătu-
nea destinației lor, acelea intru-cel
nu s'ar concede transportul lor la cel
mai apropiat abatoriu, vor fi retrimise
acasă. Această dispoziție a ministrului
intră în vigoare numai decăt.

Uniforme pentru școlarii din
România. Din partea ministrului de
culte și instrucțiune publică a României
s'a emis o comisiune compusă din dd.
V. A. Urechid, C. Meissner, Petru Gâr-
boviceanu, Mitru, directorul școlii nor-
male „Vasile Lupu” din Iași, și pictorul
Alpar, pentru a fixa diferite modele de co-
stume naționale pe seama elevilor dela
școalele normale și un model pe seama
elevilor dela aceste școale.

Craniuri preistorice. Cu ocazia
unor săpături făcute la Constanța
s'au găsit două craniuri omenești petri-
ficate, din timpuri preistorice. Primăria
din Constanța le-a trimis celei din ca-
pitală, ear de Delavrancea le-a dat lui
ministrul al instrucției. Dl C. Istrati
a luat dispoziția, ca să trimite aceste crani-
uri la Geneva pentru a fi cercetate și
a fixa epoca de când datează.

Din public.*)

Dare de seamă și mulțumită
publică.

— Concertul tinerimei din Oradea-mare. —
(Urmare).

Nr. 57. Colectantă: D-na Silvia
Illyés în Recea-Cristur. Silvia Illyés
10 cor.; Dr. Simion Tamaș (Hida)
4 cor. Suma 14 cor.

Nr. 59. Colectantă: Rea Silvia
Longa în Sîmleu. A. Cosma, „Silvania”,
câte 10 cor.; Vasile Păteaș, Augustin
Vicol, Alimpuș Barbolovici și Mihail
Bohățel, câte 4 cor. Suma 36 cor.

Nr. 60. Colectantă: D-șoara Elena
Patia în Alba-Iulia. George Filip, Du-
mitru Furdul și Rubin Patia, câte 4 cor.
Suma 12 cor.

Nr. 63. Colectantă: D-șoara Mă-
rioara Chereștes în Dej. Dl Alex. Che-
restes, avocat 10 cor.

Nr. 65. Colectantă: D-șoara Anto-
nella Radivoieci în Bozovici. Ioan
Groșoreanu 4 cor.; Traian Ozunia, Dr.
St. Brădean, N. N. (nelegibil) și Daniel
Radivoieci, câte 2 cor.; D. Bogoeviciu,
(Banja), G. Straiu, Aurel Simtion, Ioan
Brinzeu, Ilie Rad, Marcu Ciortuș, câte
1 cor. Suma 18 cor.

Nr. 66. Colectantă: D-șoara Florica
Frențiu în Talpaș. Florica Frențiu, Const.
Frențiu, Petru Frențiu, câte 2 cor.; I.
Sălăgian, I. Alouti, Floarea Frențiu, Si-
meon Bulcu, preot (Somoșcheșu), câte
1 cor.; Floarea Sălăgian 50 bani. Suma
10 cor. 50 bani.

Nr. 67. Colectantă: D-șoara Veturia
Bontescu în Hațeg. Samuil Vladona,
Nicolau Nestor, vicar, câte 4 cor.; Dr.
Vlad 3 cor.; Ioan Baci, Vasile Vuteg,
Iuliu Popovici, Augustin N. M. Bontescu
și V. Bontescu, câte 2 cor.; un advocat
3 cor.; Mariș Eliu n. Muntean 1 cor.
Suma 27 cor.

Nr. 71. Colectantă: Doamna Con-
stanța Popovici n. Serb în Chitighaz.
Nicolau Serb, Constanța Popovici născ.
Serb, Alex. Serb, Aurel M. Popovici,
câte 2 cor.; Vasiliu Gros P. 1 cor.; Ar-
gelan C. 60 bani; Szabó Somosy Jenő,
Amuzsa Béla, George Stan, Vasiliu Gros,
câte 40 bani. Suma 11 cor. 60 bani.

Nr. 72. Colectantă: D-șoara Lu-
creția David în Bucium-Istbita. Lucreția
David 4 cor.

Nr. 73. Colectantă: D-șoarea Ve-
turiu și Olimpia Hamsea în Lipova.
Voicu Hamsea, protopop 6 cor.; Mă-
rioara Doge, Dr. A. Marfa, câte 4 cor.;
Zariu Mircu și Sever Bocu, câte 2 cor.
Suma 18 cor. (Va urma).

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta
redacțiunea nu e responsabilă.

MAI NOU.

Recepțiunea de Duminecă.

Ziarele vieneze constată, că Mo-
narchul s'a întreținut Duminecă, la re-
cepțiunea delegațiilor, ținută în palatul
regal din Buda, lung și foarte grațios
cu deputatul Bucovinei Dr. Popovici,
discutând situația din Bucovina.

Din Spania.

Din Madrid se depeșează, că lini-
ștea e restabilă. Dacă turburările vor
reîncepe, guvernul e decis a suspenda
toate garanțele constituționale.

Bibliografie.

„Lupta pentru drept”.

— Voci de presă. —

„Dreptatea.”

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se
dă în materie de literatură juridică o
traducere de valoare, din toate punctele
de privire.

„Lupta pentru drept” e creațiunea
acelui geniu juridic Dr. Rudolf de Ihe-
ring, care e poate cea mai strălucită și
cea mai originală ilustrațiune a litera-
turei juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e
mult superioară traducerilor anterioare
și ca stil și ca aprofundare serioasă a
originalului, având pe lângă asta avan-
tajul de a ne prezenta penultima ediție
a originalului nemțesc, ediție apărută cu
un an înaintea morții lui Iheering, care
a supus o unor modificări, cari înlocuiesc
stilul științific greoiu în întâia ediție cu
un stil mai ușor, accesibil și celor ne-
specialiști în materie de drept.

Eminescu pesimist, profet și eco-
nomist — de I. S. Ordeanu. Broșură
interesantă, de concepțiune originală;
merită toată atențiunea. Are 106 pagini,
costă 1 leu.

„Enciclopedia Română”, publi-
cată din însărcinarea și sub auspiciile
„Asociațiunii pentru literatura română”
și cultura poporului român, de Dr. C.
Diaconovich, prim-secretar al „Asocia-
țiunii”.

Cu o întârziere de câteva săptămă-
ni datorită unor greutăți tehnice, a
apărut fasc. 19 a acestei mari publica-
țiuni, cuprinzând cuvintele Hypochon-
drium—Ioanovici. Această fascicolă are
o estensiune de 114 pagini, cu mult peste
1000 articole și cu numeroase ilustrațiuni
de o frumseță deosebită.

Din vastul și interesantul cuprins
remarcăm o lungă serie de biografii ro-
mânești (între cari Iacob Putneanu și
Iacob Stamati, Avram Iancu, Vas. Iano-
vici, Iarca, Iancu, Ienescu, Ieremieviciu,
Iorionim Ploiesceanul, Ilarion Ep. de
Argeș, Iliș și Ilie Domni români, Ioan,
Ioanichie, Ioanid, Ioannovici, etc.); apoi
din articolele geografice de interes
special românesc: județele Ialomița, Iași,
Ilfov și orașul Iași, un articol mare și
interesant, împodobit cu 10 ilustrațiuni
de o deosebită frumseță (aspectul ora-
șului, metropola și bis. trei iercheri și
lipovenească, palatul administrativ, gara,
universitatea, liceul național și statuetele
lui Stefan-cel-Mare și Miron Costin).
Textul e lucrat de mai mulți autori di-
stinsi, între cari dd. Xenopol, Burada,
Dr. Tiktin, Titus Cerne și Dr. Imerwol.
Dintre articolele istorice amintim: Iazigi,
Iliși și Io de D. Onciul și Inscripțiuni
de Teochari Antonescu. De remarcă
mai sînt îndeosebi articolele foarte in-
structive din Igienă, datorite condeiului
competent al dlui Dr. Felix, între cari,
Igienă, iluminat, încălzire, încălzăminte,
închisori, infecțiune, înmormântare, In-
oculațiune, Intoxicațiune. Modul de tra-
tare al acestor articole trece mult peste
cadruul unui mic dicționar enciclopedic,
dar cu considerarea la utilitatea generală
a cunoștințelor igienice, redacțiunea a fost
în drept a le da un loc mai larg. În fine
mei amintim dintre articolele mai inter-
esante: Ideea, Ideal, Ilusiune, de Dra-
gomirescu; Imigrare, Import, Inserat,
Comerciu Internațional, de Robin De-
reuscu, Industria de Idieru, Inima cu 4
ilustrațiuni de execuțiune artistică; In-
secte, de Dr. Leon, Instrumente musicale,
de T. Cerne, etc.

Cu fascicula proximă, care va apăre
peste câteva săptămăni, va fi terminat
volumul II. al Enciclopediei, pentru care
editura a procurat deja scuar de legat,
cari — inclusive trimiterea recomandată
— costă 2 cor., (pentru România 2 franci
50 bani).

Abonamentele se fac la W. Kraft
în Sibiu (deposiț general pentru Româ-
nia: E. Storck, București) și se primesc
numai pentru publicațiunea întreagă.
Prețul de prenumărare pentru un tom
broșurat 20 cor., — legat 23 cor. 20 bani
(în România: 25 lei, — resp. 28 lei
50 bani).

Tragedia Calvarului, de abbé

Henry Bolo, tradusă în românește de mem-
brii societății de lectură „Inocențu Micu
Clain” a teologilor din Blaj. Ediț. societății
tiparului „Tipografie”, societ. pe acțiuni în Si-
biu. Prețul: 2 coroane, pentru România:
3 lei.

În această scriere se tratează, într-o con-
cepțiune originală și într-un stil superb, di-
vina tragedie a Mântuitorului. E o lectură,
ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a
simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că
nici nu e traducere. Un limbaj verde roma-
nesc, în felul scripturilor sfinte, este caracte-
ristica escelentei traduceri, care face onoare
tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e
așa de evidentă, încât ni-se pare că unul sin-
gur a făcut întreaga traducere.

Înfrățirea tehnică nu desminte repu-
tațiunea bună a atelierului „Tipografie” noa-
stre. Ear broșura în stil antich, franțuzesc
ii dă o formă originală și atrăgătoare. Învê-
lișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești
o carte cu înfrățire așa de elegantă, demnă
atrăgătoare.

Se poate procura și dela librăria noa-
stră. Și credem, că nu numai preoții, pentru
cari are un preț deosebit, ci toți iubitorii de
lectură bună și frumoasă, domni și dame, se
vor grăbi a și-o procura.

Școala latinistă în limba și lite-
ratură română, originea, tendințele și
influența ei; lecțiune de deschidere ți-
nută la facultatea de litere din Bucu-
rești la 10 Noemvrie 1899, de Ovid
Densușianu. Estras din „Noua Revistă
Română”. Prețul 1 franc. Tiparul insti-
tutului de arte grafice Carol Göbl, Bu-
curești, strada Doamnei nr. 16.

A eșit de sub tipar în editura li-
brăriei Socec & Comp.: Documentele ro-
mânești din arhivele Bistriței, partea I,
de N. Iorga.
Prețul 4 lei.

„Asupra domniei lui Bibescu”,
epilog la broșura „O execuțiune”, de
Constantin Al. Ionescu. București, tipa-
grafia Marinescu et Șerban.

Istoria legii nouă, scrisă de Dr.
Victor Szmigelski; tom. II. Isus ca preot
(cu aprobarea Preavenatului ordina-
riat metropolitan gr-cat. de Alba-Iulia
și Făgăraș. „Istoria legii nouă” for-
mează a doua parte din opul „Istoria
revelațiunii dumnezeiești” al dlui Szmig-
eski. Volumul acum apărut costă 3 cor.
40 bani. Venitul realizat din vânzarea
opului e merit pentru formarea unui
fond provincial pentru salarisarea preo-
ților și învățătorilor. Se poate procura
dela autor în Blaj (Balázsfalva).

„Insula morților” novelă de R.
Voos, tradusă de Andreiu Bârseanu,
profesor în Brașov. Prețul 50 bani.

Serbătorile la Români, studiu
etnografic de Sim. Fl. Răman, membru
al Academiei Române, profesor la gim-
nasiul gr-or. din Suceava; vol. II. Pă-
reșemile. București, Instituțiune de arte
grafice în Tipărit, strada Doamnei nr.
16. Editura Academiei Române. Prețul
3 lei.

„Povestea priveghetorei”, după
„Înșiră-te Mărgărite”, de I. Manliu. Estras
din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu,
Omăgiu”. București, stabilimentul gra-
fic I. V. Socec, str. Berzei nr. 59. Pre-
țul 25 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 15 Maiu n. 100.

Hotel „Imperatul Romanilor”: Kovács,
proprietar din Șoimușul-mare; Tömör, căpi-
tan din Brașov; Fink, inginer din Viena; Ar-
dos, profesor din Petroșeni; Costea din Bucu-
rești, Schuller din soția din Căstie, privatieri;
Halbreich din Făgăraș, Molnár, Hadinger, Beer,
Vayda, Bader, din Budapesta, Fröhnel, Mann
din Viena, comercianți.

Hotel „Neurhner”: Demeter, fabricant
din Ujhely; Hajos, comerciant din Budapesta.
Hotel „Mellner”: Berger din Viena, Engel
din Budapesta, privatieri; Roman, privatier din
Medias; Thalmann, preot din Reșiu; Numad,
oficial din Brașov; Spech, cond. techn. din
Viena.

Hotel „Habermann”: Breckner, econom
din Agnita.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 15 Maiu n. 1900.

Hărte-monetă română	Cump.	18.96	vând.	19.06
Lire turcești	„	—	—	—
Imperial (15 R. aur)	„	—	—	—
Ruble rusești a	„	2.50	—	2.56
Galbeni	„	11.80	—	11.42
Napoleon-d'ori	„	19.20	—	19.30
100 Marco germane	„	118.—	—	118.60
Livre sterling	„	24.—	—	24.28

Bursa de Budapesta.

Din 12 Maiu n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	97.60
„ „ 4%	92.55
„ „ val. cor. 6%	92.75
Impozitul câilor ferate ung.	99.50
Bonuri rurale ung.	99.50
„ „ croate-slavone	98.—
Obligațiunile desp. regalilor	98.85
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	188.50
Renta de hărte austriacă	98.40
„ de argint austriacă	98.20
„ de aur austriacă	97.75
Losuri austriace din 1890	185.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1765.—
„ „ de credit ung.	782.—
„ „ de credit aust.	782.—
Scrieri fondare ale institutului de credit și economi „Albina”	102.—
Galbeni imperiaști	11.88
Napoleon-d'ori	19.27
Mărci 100 imp. germane	118.30
London 10 Livre sterlingi	242.90

Bursa de Viena.

Din 12 Maiu n. 1900.

Renta de aur 4%	117.—
Renta ung. v. c. 4%	92.50
Impozitul câilor ferate ung.	99.60
Bonuri rurale ung.	92.50
„ „ croate-slavone	92.50
Renta de hărte austriacă	98.85
„ de argint austriacă	98.50

Deschiderea băii de iod, sare și noroiu în Ocna

(Vizakna, lângă Sibiu în Transilvania)

cea mai puternică baie de pe lume de iod și sare, cu apă liberă de gipst, care este deci cea mai curată apă salină pentru folosința de cură internă.

Conține în 1000 de părți de apă tókoliană Jodnatriu 0.25, adică de 12 ori mai mult decât Lipnic (Jogmanesia 0.02) și de 6 ori mai mult decât Hall (Jogmatium 0.04)

Seson de cură Maiu — Septemvrie.

Ca arândatorii băii dela Ocna, avem onoarea a anunța că atât băile cele rezi, cât și cele calde de iod, sare și noroiu, precum și izvoarele salinare prefuzate și curate de beut, s'au deschis deja.

Izvoarele de cură și băile din păturile de sare din Vizakna (Ocna) au avut efect eminent la următoarele moruri: scrofuloză, gicht, reumatism cronic de musculatură și glesne, otrăvire cronică cu argint viu, boale de sânge (gălbănare și anemie la fete ce sînt în desvoltare), boale de piele, umflături de splină, ficat și limfe, rane la oase, moruri de femei (scursuri albe), nevralgie (ischias), greutăți la urinare, îngrășare etc.

Cele două recortoare și curate izvoare salinare de beut (izvoarele Josef și Séchenyi) au fost supuse în Cluj unei analize chimice oficioase și au fost recunoscute ca „apte pentru cura de beut” prin o uniformă apreciere alor doi eminenți profesori universitari, a dlui profesor Dr. Fabinyi, chimic și a dlui Dr. Purjes, dela clinica internă, și adică cu putere vindecătoare pentru boale catarale, catar de gât, de laringe, de plămâni, de nas, gâtley (influență și urmele ei), stomach, intestine, la organele de urinat (catar de besică, de rărunchi și petri în besică), exsudat în piep și stomach, umflături de ficat, splină, de gălei, în contra veninului și a gălbănărei, a constipațiunei, hemoroide, boale de femei (scursuri) și în sfîrșit în contra anemiei și a gălbănărei la băieți scrofuloși. Pentru toate aceste recomandăm cu insistență p. t. publicului izvoarele noastre salutare.

Pentru întărirea corpului băieților bolnavi și a le face posibilă inhalarea aerului bogat de oson din apropierea lacurilor salinare, s'a pus la cale și înființarea unui loc de joc și gimnastică. Pe lângă aceasta s'a mai înființat înainte cu 6 ani spre plăcerea oaspeților de cură un parc, foarte frumos și mare.

Musică de cură de 2 ori pe zi.

Prospecte expediază gratis și franco arândatorii de baie la cererea fiecăruia.

La cercetări multe invită

cu toată stima

Göllner, Unterer și Pankiewicz,
arândatori de băi.

Ocna, în Maiu 1900.

[168] 3-3

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului» a îngrijit ca atât limba cât și forma cărței acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, țiguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„.....toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'au socot —
Cu mintea mea,

în

peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăci nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Un candidat de avocat

și

un cancelist

află imediat aplicare în cancelaria
subscrisului pe lângă condițiuni fa-
vorabile. [164] 3-3

Competenții se binevoiască a
se adresa la

Basiliu P. Harșianu,
avocat în Sibiu.

Despărțământul de postavuri

al firmei

Kastner & Öhler în Graz

dispune de

cel mai bogat asortiment

de

postavuri stiriane veritabile.

Fabricate din lână aurată
pe garanță, recunoscute ca cele
mai bune. [86] 20-26

Stofe de modă, stofe negre
și vinete pentru haine de bărbați.

Mustre franco.

„Tipografia”, societate pe acțiuni Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE

DE

AFIN DE LA TUSCIA

Prețul 2 cor. plus 10 fil. porto.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE
GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

„Tipografia”,
soc pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară
a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni,
patria lui Horia și lăncu, să citească scrierile
lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei
și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călă-
torie, cu datele și porturile Românilor și cu
multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.
Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto),
în România 3 lei.

Toate siarele noastre au apreciat în cuvinte elo-
gioase aceste descrieri, unice ce le avem despre Tran-
silvania în limba română:

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o des-
cripție a acestor regiuni atât de interesante din mai
multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răs-
pus deci prin această publicație unei trebuințe ce
intrădever se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor
va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită”

Comande se pot face la

„Tipografia”,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Lucru solid, durabil și elegant.

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștință on. public, că
m'am strămutat din strada Măcelarilor nr. 37

în Piața-mare nr. 5,

unde în lucrătorea mea de păpucărie efectuesc tot felul
de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și
tot felul de reparaturi cu prețurile cele mai moderate;
oferesc totodată spre mulțumirea tuturor marfă solidă
și prompt esecutată.

Atrag atențiunea on. public că m'am hotărît — de aci
incolo — a cerceta toate tirgurile de țeară din Ardeal, ser-
vind cu lucru bun și durabil esecutat în lucrătorea-mi
proprie, ear' nu marfă de prin fabrici, precum fac
mulți alții.

Recomandându-mă spriginului binevoitor, sum

Sibiu, în Maiu 1900.

cu distinsă stimă

Constantin Dragoș,
măiestru pantofar.

[175] 1-6

Marfă gata din materialul cel mai bun.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăci Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 lei la 80 cr. sau 80 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgeli. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gîrlul Nășudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarink. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldăruș cu trei plădoare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genetray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgelnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantastile lui [Nicolae Gogol] Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantastile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în setul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
31. Nucul-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărateasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La sar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghilian-soni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pînă la război. Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandra Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Millot. Novela de I. Turphenev. Traducere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. Suflet de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vînzătorilor. se dă rabatul cuvenit.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuța,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire”, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—
- „Dan”, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 3 50
- „Dan”, roman, Biblioteca pentru toți, 4 ari. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 64 bani cor. 1.28
- „Din goana vieții”, ediția III. (1895) cor. 3.50
- „Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 ari), edit. C. Müller 96 b.
- „Icoane sterse”, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.
- „Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare”, nuvele, editura Miloșescu 1896 cor. 2.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.